

maalet om saadanne Børns Stilling, for hvem Hjemmet paa Grund af Forældrenes Fattigdom eller paa Grund af andre Forhold ikke kan være det, som Hjemmet bør være. Det ærede Medlem udtalte at man skulde bestrebe sig for, at saadanne Børn eller Børn i Almindelighed fik en god Behandling, for at de derigennem kunde blive gode Mennesker. Det er en Side af vort Skolevæsen eller vort Opdragelses-system i det hele taget her i Landet, som jeg tror, der er stor Nødvendighed for at tage op til Behandling. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at henpege paa de Afførelser og Oplysninger, som i de sidste Dage ere komne frem angaaende en Børneopdragelsesanstaltovre paa Fyn. Heraf viser det sig, at vi paa dette Omraade i høj Grad staa tilbage her i Landet. Man havde jo ikke i Norge, før disse Oplysninger kom frem, anet, at det stod saa slet til med Børnenes Behandling; thi selv om det var Børn, som havde gjort sig skyldige i et eller andet, og som Folge deraf maatte underkastes streng Behandling, saa tror jeg dog, man kan være paa det rene med, at den Behandling, som finder Sted der, ikke er egnet til at gøre dem til gode Mennesker, som det maatte være Opdragelsens Opgave at gøre dem til. Det er jo i Hovedsagen Børn, som blive anbragte der paa Grund af Fattigdom, paa Grund af, at Forældrene ikke have kunnet ernære dem, og de underkastes der en saadan Behandling, som jeg anser for at være en Blet paa vor Opdragelsessystem. Blandt de Ting, jeg i Fjor tillod mig at gøre mig til Talsmand for, var ogsaa den, at man knyttede økonomiske Ting sammen med Skolevæsenet, og at man navnlig tog Spørgsmaalet om fattige Børns Bepisning op for derved at sætte fattige Forældre i Stand til bedre at lade deres Børn passe Skolen, end de ere i Stand til, naar Samfundet helt og holdent lader den Side af Sagen ligge eller behandler den paa den Maade, som det viser sig, at den bliver behandlet paa fra saadanne Børnehjems Side. Jeg vilde ønske, at der maatte komme noget frem i den Retning, fra det Udvalg, som muligvis kommer til at behandle denne Lov, saa at ogsaa dette Spørgsmaal kunde komme op, og vi muligvis kunde saa indført Forbedringer. Da jeg, ikke var Medlem af Udvalget, har jeg ikke haft Lejlighed til at komme ind i de nævnte Forhandlinger, der ere førte mellem Udvalgets Medlemmer, og har derfor ikke kunnet lægge Mærke til, om der i Fjor var saadanne Spørgsmaal oppe om at udvide Lovens Rækkevidde, men det skulde, som sagt, glæde mig, hvis der var

saadanne Ønsker til Stede og de kunde blive udtrykte i Loven. Men saa er der ogsaa ved denne Behandling, kommet Udtaleser frem, som give mig et mørkt Syn paa Forholdene, ligesom de have givet andre ærede Medlemmer et mørkt Syn paa hele denne Sags Stæbne, og det er Spørgsmaalet om de mange Divergenspunkter, som have været mellem Folketinget og Landstinget. Med Hensyn dertil vilde jeg meget ønske, at det høje Landsting ikke vilde fastholde det Standpunkt, det indtog i Fjor. For mig staar det saaledes, at de Krav, Folketinget i saa Henseende har stillet op, og som under Forhandlingernes Gang bleve i væsentlig Grad modificerede fra Folketingets Side, bør man ikke forandre noget ved. Jeg tror, at her bør Landstinget vise Smødefommenhed lige over for Folketinget, ligesom Folketinget har vist Smødefommenhed over for Landstinget paa disse Punkter. For mig staar det saaledes, at hvis man forandrer disse Punkter i Lovforslaget, vil man derved affærrer Muligheden for at saa Lovforslaget gennemført. Naar jeg stiller mig paa dette Standpunkt, er det dog ikke alene af Hensyn til Muligheden af at saa Lovforslaget gennemført, men ogsaa fordi jeg i og for sig kan slutte mig til Folketingets Standpunkt med Hensyn til disse Punkter. Jeg mener nemlig at det, som det kommer an paa ved en Skoleordning, er ikke, som det ærede 2det Medlem for 7de Kred. (Bjærrer) saa stærkt fremhævede, at bevare Autoriteten — det var jo navnlig den kirkelige Autoritet, som det ærede Medlem lagde Vægt paa — men at bevare et saa godt Forhold, som muligt mellem Skolen og Befolkningen eller mellem Skolen og Hjemmet, som det fra anden Side er blevet sagt. Jeg mener, at dette gode Forhold vil man tilvejebringe ved at stæffe en saa god Forbindelse mellem Skolen og Hjemmet, som paa nogen Maade er muligt, og Folketinget har i saa Henseende stillet sig paa et Standpunkt, som jeg fuldt ud kan sympatisere med, idet det nemlig med Hensyn til Skolekommissionernes Sammenjættning og Lærerkaldelsen har indført saadanne Bestemmelser, at Forbindelsen mellem Skolen og Befolkningen kan blive af den Natur, at der ad den Vej maa fremkomme et godt Forhold mellem disse to Faktorer. Jeg vil derfor gerne tillade mig, at henstille til det høje Ting at vise Smødefommenhed over for Folketinget i dette Punkt.

Hvad selve Lovens Stæbne angaar, ønsker jeg, selv om det ikke skulde lykkes mig at saa de Ønsker opfyldte, som jeg nærer med Hensyn til Skoleordningen i det hele